

„Végre be kell látnunk, hogy a nemzet legnagyobb kincse a szellemi, erkölcsi, akarat és érzelmi tulajdonságokban gazdag egyének összessége, ezek hozzák létre gondolataikkal és tetteikkel a nemzet maradandó értékeit, ezek elméjében alakulnak ki azok a vezérlő eszmék, melyek a nemzet tagjainak törekvésében és cselekedeteiben jelentkeznek, ezek teremtik meg a nemzeti ideálokat és közelítik meg azokat, ezek kapcsolják össze a nemzet tagjait egymással és létesítenek összeköttetést a világ kulturái között. Az ő kiváltságaik abban álljanak, hogy megadjuk nekik mindazokat a feltételeket, melyek tehetségük fejlesztésére és érvényesülésére szükségessé válnak. Ez az idea azonban csak úgy valósítható meg, ha a tehetség kibontakozását már a gyermek- és főleg az ifjúkorban figyelemmel kísérjük, ha a tehetség jelenlétét és irányát eleve megállapítjuk, sőt, ha szükségesnek látszik, a tehetségeket már az iskolázás ideje alatt sajátos oktatásban részesítjük, és bizonyos kortól kezdve szakosztályok vagy szakiskolák gondjaira bízunk.”

(A tanulmány második részét 1984. februári számunkban közöljük.)

Cseh Károly versei

KIÁLTÁS

*Türe szúrt lepkék gyűjteménye:
virágzik az éjben a mák
beüvegezte a holdfény
a kert négyyszögébe
Fekszenek a gyermekkor halottai
átlátszó koporsóban*

*Egymásra épülő temetők az évek
vastagodnak az emlékek rétegei
ropognak az őszülő bordák
S fájdalomában úgy kiált a férfi
mint akit élve földbe ásnak
Hátha meghallja valaki*

JELENLÉTÜNK

I.

*Vallatsz mint fejsze a fát
szerelmünk forgácsai az avaron*

II.

*Pusztuló erdő mindkettőnkben
menekülnek özek és farkasok*